

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό ἑσπέρας, ὡραν 6.00μ.μ., τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους, 31^{ης} Δεκεμβρίου 2019/ 13^{ης} Ἰανουαρίου 2020, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ἡ τελετὴ τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας.

Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην παρέστη ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος, οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀγιοταφῖται, ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐντόπιοι Ἱεροσολυμίται τῆς Κοινότητος, μοναχοὶ καὶ πολλοὶ προσκυνηταί, οἱ ὁποῖοι ὑπερεπλήρωσαν τὴν αἴθουσαν.

Ἐν ἀρχῇ τῆς τελετῆς ὁ προεξάρχων αὐτῆς Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Ἐφάνερωσε δέ (ὁ Θεός) καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ» (Τίτ. 1, 3) λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος. «Ἐφάνερωσε δέ καιροῖς ἰδίοις αὐτήν, τούτέστι τὴν αἰώνιον ζωὴν· τό γάρ Εὐαγγέλιον πάντα περιέχει καὶ τὰ πρὸς τό παρόν ἡμῖν δοθέντα... καὶ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι, ἡγουν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον», λέγει ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος ἐρμηνεύων τοὺς Παυλείους τούτους λόγους.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρό τινος ἐωρτάσαμεν τό μέγα μυστήριον τῆς Ἐνσαρκώσεως, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ τοῦ Παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, ἵνα καὶ πάλιν εὐχαριστήσωμεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ τῆς Χρηστότητος αὐτοῦ.

Λέγομεν «τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ, δηλονότι τοῦ καινούργιου Χρόνου, τῆς Χρηστότητος αὐτοῦ» διότι κατὰ τὸν σοφὸν Παῦλον, «ὅτε ἡ Χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινίσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν» (Τίτ. 3, 5-6).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ἀποτελοῦσα τό μυστικόν αὐτοῦ Θεανδρικόν σῶμα, κατανοεῖ καὶ ἐρμηνεύει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἱστορικοῦ Χρόνου, τοῦ συνυφασμένου μετὰ τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χριστῷ καὶ διὰ Χριστοῦ, ὡς κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος: «ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ Χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸν Υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός... ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4, 4-5).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἱστορικός ἡμῶν Χρόνος ὡς πλήρωμα, τούτέστιν ὡς ἀπόφασις τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ ἐφ' ἐνός, καὶ ὡς ἀπολαβὴ -κατὰ Οἰκουμένιον- τῆς ἄνωθεν καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, ἡμῖν κεχρεωστημένης υἰοθεσίας ἀφ' ἐτέρου, καθίσταται πλήρως κατανοητός ὡς ἀπαρχή, μέσον καὶ τέλος. Καὶ τοῦτο διότι -κατὰ Παῦλον- «Ἰησοῦς

Χριστός χθές και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνες» (Έβρ. 13, 8).

Ο σαρκούμενος θεός Λόγος, δηλονότι ο Κύριος ημών Ιησοῦς Χριστός, άναρχος ών και άρχόμενος αυτός έστιν ο έν τή Έκκλησία αυτού, ο νύν καιρός, έν τῷ όποίῳ διακρίνεται τό παρελθόν και τό μέλλον του τρέχοντος χρόνου «εί τις έν Χριστῷ, καινή κτίσις· τά άρχαία παρήλθεν, ίδου γέγονε καινά τά πάντα» (Β΄ Κορ. 5, 17).

Διά τών Παυλείων τούτων λόγων καθίσταται φανερόν ότι ή Έκκλησία εισάγει έντός τής ιστορικής και κοσμικής ημών πραγματικότητας τήν έν Χριστῷ αιωνιότητα και συνεπεκτείνεται προς αυτήν. Έντός δέ τής Έκκλησίας, ένθα ώς προείπομεν ο χρόνος γίνεται καιρός, δηλαδή ή ποσότης γίνεται ποιότης, κατά τόν Άμμώνιον, ή μνήμη του παρελθόντος γίνεται μνήμη έν Χριστῷ. Η δέ έλπίς του μέλλοντος γίνεται έλπίς έν Χριστῷ. Διά τουτο και ο θεϊος Παῦλος κηρύττει επικαλούμενος τόν μεγαλοφωνώτατον Ησαΐαν (49, 8): «Καιρῷ δεκτῷ έπήκουσά σου και έν ημέρα σωτηρίας έβοήθησά σοι. Ίδου νύν καιρός εύπρόσδεκτος, ίδου νύν ημέρα σωτηρίας» (Β΄ Κορ. 6, 2).

Ο «εύπρόσδεκτος οὔτος καιρός και ή ημέρα σωτηρίας» άφορᾷ τόσον εις τόν λειτουργικόν χρόνον τής μνήμης τής συγκαταβάσεως του Σωτήρος ημών Κυρίου Ιησοῦ Χριστου τῷ γενει ημών τών ανθρώπων, δηλονότι τήν κατά σάρκα περιτομήν αυτού, ήτις τελείται έν τή κατά κύκλον περιελεύσει του Χρόνου, όσον και εις συμπίπτουσιν έόρτιον μνήμην του έν άγίοις Πατρός ημών Βασιλείου του Μεγάλου Αρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας του ουρανοφάντορος, προς τιμήν του όποιου τελούμεν τό έκ τής έκκλησιαστικής ημών παραδόσεως έθιμον τής κοπής τής έπωνύμου αυτού Βασιλόπιττας.

Η έόρτιος αύτη σεμνή και χαρμόσυνος τελετή μάς καλεϊ νά άκούσωμεν εις τό παράγγελμα του ιερωτάτου Παύλου λέγοντος: «άνανεοῦσθαι δέ τῷ πνεύματι του νοός ημών και ένδύσασθαι τόν καιρόν άνθρωπον τόν κατά θεόν κτισθέντα έν δικαιοσύνη και όσιότητι τής άληθείας» (Έφ. 23, 24).

Ίδου άγαπητοί μου άδελφοί ο τρόπος δι' οῦ καλούμεθα νά έορτάσωμεν τό σημαντικό τουτο γεγονός τής έγκαινιάσεως τουτέστιν, του νέου χρόνου, έχοντες κατά νοῦν ότι «ξένοι και παρεπίδημοί έσμεν επί τής γῆς» (Έβρ. 11, 13). «Άρα οῦν ώς καιρόν έχομεν έργαζώμεθα τό άγαθόν προς πάντας, μάλιστα δέ προς τούς οικείους τής πίστεως» (Γαλ. 6, 10).

Τήν έν Χριστῷ τῷ θεῷ ημών θεώρησιν τής έννοίας τής έναλλαγῆς του Χρόνου αναλογιζόμενοι, παρακαλέσωμεν τήν θεοτόκον και Μητέρα του θεου άειπάρθενον Μαρίαν, ίνα σύν ταϊς ίκεσίαις του έν άγίοις Πατρός ημών Βασιλείου του κατακοσμήσαντος τά τών ανθρώπων ήθη, πρεσβεύειν τῷ σαρκί περιτμηθέντι Σωτήρι και θεῷ ημών υπέρ τών ψυχών ημών και υπέρ ειρήνης του Σύμπαντος κόσμου και δη τής έν τή Μέση Ανατολή δεινοπαθούσης και τῇ άπειλῇ πολέμου τελοῦσης περιοχῆς ημών. Μετά δέ του μελωδοῦ είπωμεν: «Τόν άρρήτω σοφία, συστησάμενον τά πάντα θεόν Λόγον, και έκ μή όντων, εις τό εΐναι παραγαγόντα, εύλογεΐτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον». Άμήν. **Αΐσιον, Εύτυχές, Εύλογημένον και Είρηνικόν τό Νέον Έτος 2020. Έτη πολλά!**

Άκολουθως δέ, άφ' οῦ έψάλησαν τά άπολυτικά τής Περιτομῆς του Χριστου: «Μορφήν αναλλοιώτως ανθρώπινην προσέλαβες...» και «εις πάσαν τήν γῆν έξηλθεν ο φθόγγος σου», του Μεγάλου Βασιλείου, έκοψε τήν Βασιλόπιτταν εύχόμενος «αΐσιον

καί εὐλογημένον καί εἰρηνικόν τό Νέον Ἔτος 2020» καί διένειμεν αὐτήν εἰς τοὺς μετέχοντας τῆς τελετῆς.

Ἐν ᾧ ὁ Μακαριώτατος διένειμεν, οἱ ἱεροσπουδασταὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Σιών ἔψαλλον τὰ κάλαντα «Ἐμεῖς ἡ νέα γενεά τοῦ Παναγίου Τάφου» καί «Ἀρχιμηνιά κι Ἀρχιχρονιά» καί ἄλλα κάλαντα Χριστουγεννιάτικα καί Πρωτοχρονιάτικα.

Τῆς τελετῆς ληξάσης, οἱ ἱεροσπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἐξῆλθον διὰ τὰ κάλαντα εἰς τό Πατριαρχεῖον καί τήν Κοινότητα.

Τελετή τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας ἔλαβε χώραν καί εἰς τό Ἐπιτροπικόν, μετά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καί τήν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τήν πρωίαν τῆς Τρίτης, 1ης / 14ης Ἰανουαρίου 2020, πρώτης ἡμέρας τοῦ ἔτους διὰ τοὺς Ἁγιοταφίτας Πατέρας καθώς καί τήν μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τήν παρατεθεῖσαν μοναστηριακὴν τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας